

ninger i visse tilfælde eventuelt kan fremsættes mundtligt.

Disse lempelige formkrav til anmodninger om retshjælp vil ikke give anledning til problemer i forhold til danske myndigheder. Der vil f.eks. kunne tænkes situationer, hvor myndighederne i en anden medlemsstat sender en telefax eller en e-post til dansk politi med anmodning om gennemførelse af efterforskningskridt her i landet. Hvis dansk politi er overbevist om, at anmodningen er ægte, kan de udføre anmodningen i overensstemmelse med dansk ret. Hvis der er tale om en anmodning om foretagelse af straffeprocessuelle indgreb over for personer, der befinder sig her i landet, vil det ikke være telefaxen eller e-posten fra den udenlandske myndighed, der danner grundlaget for behandling af anmodningen efter retsplejelovens regler. Det vil være dansk politi, der på grundlag af anmodningen fra den udenlandske myndighed, indbringer spørgsmålet for domstolene med anmodning om tilladelse til foretagelse af det straffeprocessuelle indgreb.

Allerede i dag modtager danske myndigheder i en række tilfælde retsanmodninger fremsendt som telefax. Hvis danske myndigheder er overbevist om, at en anmodning, der fremsendes som telefax eller e-post, er ægte, vil myndighederne søge anmodningen gennemført uden at have modtaget den originale retsanmodning. Baggrunden herfor er, at den originale retsanmodning i dag fremsendes gennem de centrale myndigheder, det vil sige justitsministerierne, og det vil ofte ikke være hensigtsmæssigt at afvente fremsendelse af retsanmodningen gennem de centrale myndigheder. Det gælder bl.a. i sager, hvor personer er varetægtsfængslet i det begærende land, og gennemførelsen af efterforskningskridt her i landet er af afgørende betydning for vurderingen af tiltalespørgsmålet.

I henhold til artikel 6, stk. 2, kan anmodninger i særlige tilfælde fremsendes og tilbagesendes mellem centrale myndigheder (litra a) eller mellem en judiciel myndighed i én medlemsstat og en central myndighed i en anden medlemsstat (litra b). Baggrunden herfor er, at der kan forekomme tilfælde, hvor det er mere hensigtsmæssigt, at en specifik anmodning behandles af en medlemsstats centrale myndighed, f.eks. når der er tale om komplekse sager eller sager, hvor anmodningen er rettet til mere end én kompetent myndighed i den anmodede medlemsstat.

Artikel 6, stk. 3, indeholder en særordning for Storbritannien og Irland, som kan erklære, at anmodninger og andre meddelelser vedrørende gensidig retshjælp eller oplysninger, som er omhandlet i artikel 7, skal fremsendes gennem deres respektive centrale myn-

digheder. I så fald kan de øvrige medlemsstater påberåbe sig princippet om gensidighed.

I henhold til artikel 6, stk. 4, er det tilladt at fremsende anmodninger gennem Interpol, når der er behov for et hurtigt svar. Henvisningen i stk. 4 til et organ, der er kompetent ifølge bestemmelser vedtaget i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, tager primært sigte på at muliggøre fremsendelse af retsanmodninger gennem f.eks. Europol eller gennem et andet organ, der oprettes, f.eks. Eurojust, i det omfang dette organ måtte blive kompetent til at varetage en sådan opgave.

Det følger af artikel 6, stk. 5, at anmodninger efter artikel 12 (om kontrollerede leverancer), artikel 13 (om fælles efterforskningshold) og artikel 14 (om diskrete undersøgelser) kan fremsendes og tilbagesendes direkte mellem en judiciel eller central myndighed i én medlemsstat og en politi- eller toldmyndighed i en anden medlemsstat. Det følger af stk. 5, at sådanne anmodninger i hastende sager også kan fremsendes gennem Interpol m.m. Tilsvarende giver artikel 6, stk. 6, mulighed for at fremsende og tilbagesende anmodninger direkte i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, omhandlede administrative sager i de tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed er en judiciel eller central myndighed i den ene medlemsstat og en administrativ myndighed i den anden medlemsstat.

I henhold til artikel 6, stk. 7, kan medlemsstaterne erklære, at de ikke vil anvende stk. 5 og/eller stk. 6, eller erklære, at de kun vil anvende den ene af eller begge de to bestemmelser under visse nærmere angivne omstændigheder. En erklæring, der er fremsat i henhold til stk. 7, kan til enhver tid trækkes tilbage eller ændres.

Stk. 5 og 6 kan blandt andet tænkes anvendt i tilfælde, hvor en toldmyndighed i en anden medlemsstat behandler en straffesag, og ønsker at fremsætte en anmodning om bistand efter konventionens artikel 12, 13 eller 14 over for danske judicielle myndigheder (stk. 5), eller hvor en (anden) administrativ myndighed i en anden medlemsstat behandler en straffesag, som er omfattet af konventionens artikel 3, stk. 1, og ønsker at fremsætte en anmodning om bistand over for danske judicielle myndigheder (stk. 6).

I praksis vil det kunne være forbundet med visse vanskeligheder for danske judicielle myndigheder at vurdere, om en toldmyndighed eller (anden) administrative myndighed, som fremsætter en begæring, i det konkrete tilfælde er kompetent til at fremsætte en anmodning om retshjælp efter konventionen. Navnlig vil det kunne være forbundet med vanskeligheder at afgøre, om en konkret sag er omfattet af kor-